

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗ: ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Αγορά Κύκου Αριθ. 26.

ΕΤΟΣ Ι

ΑΡΙΘ. 499

ΕΝ ΔΕΥΚΩΣΙΑΙ (Κύπρου),
τῇ 27ῃ Ὀκτωβρίου 1915.

ΖΗΤΩ Η ΕΝΩΣΙΣ

Η ΝΕΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ὁ Ρέοντες τῇ π. Παρασκευῇ ἀνέγγειλε νέαν ἐν Ἑλλάδι κρίσιν ὑπουργικήν. Ἡ Οἰκουμένη Κυβέρνησις κατὰ τὴν πρῶτην παρουσίαν αὐτῆς εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν ἱστορικὴν συνεδρίαν τῆς 21ης πρὸς τὴν 22 Σεπτεμβρίου διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. Ζαΐμη διετύπωσεν ἐν γενναίᾳ γοαμαίᾳ τὸ πολιτικὸν πρόγραμμά της, καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν οἱ ἐκ τῶν ὑπουργῶν κ. Θεοτόκης καὶ Γούναρης προὐκάλεσαν τὴν ἀντιπολίτευσιν, ὡς πρὸς δὲ αὐτῇ ζήτημα ἐμπιστοσύνης, τοῦ δ κ. Βενιζέλου ἀπέφυγε νὰ τὸ πράξῃ πρὸς τὴν προκλήσεως ταύτης ἐν τῇ ἀγορεύσει τοῦ δηλώσας ὅτι θέλει νὰ ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τῆς χώρας ἐσωτερικοὺς περισπασμοὺς, ἀπασχολούσας τὴν Κυβέρνησιν αὐτῆς ἀπὸ τῶν κρίσιμων ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων.

Ἦδη ὅμως τὸ Πρακτορεῖον ἀγγέλλει, διὰ προκειμένης συζήτησεως ἐπὶ στρατιωτικῶν νομοσχεδίων τῆς Οἰκουμένης Κυβερνήσεως, προὐκάλεσεν αὐτὴν ψήφον ἐμπιστοσύνης καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις δεχθεῖσα τὴν πρόκλησιν κατεψήφισε τὰ στρατιωτικὰ νομοσχέδια διὰ ψήφον 147 ἐναντίον 114 ὑπὲρ τῶν νομοσχεδίων τούτων. Συνεπῶς ἡ Οἰκουμένη Κυβέρνησις παρητήθη καὶ δημιουργεῖται οὕτω πάλιν κρίσις ὑπουργική.

Ἡ Οἰκουμένη Κυβέρνησις βεβαίως οὐσα περὶ τῆς μειονοψηφίας αὐτῆς ἐν τῇ Βουλῇ ἔθηκε ζήτημα ἐμπιστοσύνης μετὰ τῆς βεβαιότητος ὅτι θὰ ἐμειωθῇ, τοῦ δ σημαίνει ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠθέλει νὰ διευθύνῃ τὰς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας ἐν οὗτῳ δυνάμει περιστασεῖς, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἐξασφαλισμένη καὶ τὴν δεδηλωμένην γνώμην τοῦ ἔθνους, καὶ οὕτω πολιτευθεῖσα ἡ Οἰκουμένη Κυβέρνησις συνεμορφώθη πρὸς ὑπαγορεύσεις συνταγματικῆς πολιτείας, οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ μεμφθῇ ταύτης καὶ ἐπ' ἐλαχίστην παραβάσει τοῦ Συντάγματος.

Ἔπονται ἤδη αἱ εὐθύναι τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τῶν ἀφόντων φίλων του. Ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς συνεδρίας τῆς 21 π. μὲν οἱ ἐξωτερικαὶ ὑποθέσεις τῆς Ἑλλ. Ἐπικρατείας δὲν ὑπέστησαν βελτίωσιν τινα ἐπιτελούσαν Ὑπουργοὺς ἐν Ἑλλάδι κρίσεις καὶ περισπασμοὺς ἐσωτερικοῦ· διὰ τὸ κ. Βενιζέλος παρακαμψαὶ τὴν πρόκλησιν ἐπὶ τοῦ σπουδαιωτάτου πολιτικοῦ ζητήματος, τοῦ πολιτικοῦ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως, ἀπέδεδωκεν αὐτὴν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν νομοσχεδίων, ἅπαντα καὶ ψηφίζοντες, οὐδὲν ὅμως θὰ ἐπηρεάζον τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀποτελοῦντα ζήτημα δυνάμενον νὰ μεταρρυθμισθῇ εἰς ἄλλην περίοδον.

Ὁ κ. Βενιζέλος φαίνεται ὅτι ἠθέλησε νὰ ἀποφύγῃ τὴν πρόκλησιν ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ προγράμματος, ἵνα μὴ, διαλυομένης τῆς Βουλῆς, τεθῇ ζήτημα ἐνώπιον τοῦ λαοῦ μετὰ τῆς πολεμικῆς αὐτοῦ πολιτικῆς καὶ τῆς πολιτικῆς περὶ ἀναμονῆς ἐν ἐνόπλιῳ οὐδετερότητος τῆς Οἰκ. Κυβερνήσεως, γνορίζων ὅτι ἡ μεγάλη πλειονότης τοῦ ἔθνους σήμερον ἀποκομίζει πᾶν κίνημα τυχοδιωκτικόν, ἐγκυμονοῦν μέγας κινδύνους.

Ὅπως ὁποῖτε μετὰ τὴν κατὰ τῆς Οἰκ. Κυβερνήσεως ψηφοφορίαν ἡ Βουλὴ θὰ διαλυθῇ καὶ ὁ Βασιλεὺς θὰ ἐγκαλέσῃ τὴν δικαίαν καὶ συμφέρουσαν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἐνυμνοῦσαν τοῦ ἔθνους.

Εἴνε βέβαιον ὅτι ὑπουργικαὶ κρίσεις καὶ βουλευτικὰ ἔκλογα ἐν οὗτῳ κρίσιμῳ καιρῷ, ὡς ἀνωμολόγησε καὶ ὁ κ. Βενιζέλος, θὰ ἦσαν ἐπιζήμιον εἰς τὴν χώραν. Διὰ τοῦτο κατεψήφισε τὴν Κυβέρνησιν.

Γράφομεν ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τῆς συντόμου τηλεγραφικῆς ἀγγελίας μὴ γνωρίζοντες τὰς λεπτομερίας οὗτε τὴν δικαιολογίαν τῆς ψήφου τῆς ἀντιπολίτεως. Εἰς τὰς προσηγυθείας γνωστὰς περιστάσεις ἀναφερόμενοι, ὅφ' ἃς ἀπεμακρύνθη τὸ δεύτερον δ κ. Βενιζέλος, ὡς κινδυνεύοντες τὴν γνώμην ὅτι δὲν θὰ ἐπανεληθῇ οὐτος εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀλλὰ θὰ σχηματισθῇ ἄλλοις ὑπουργοῖς καὶ θὰ διαλυθῇ ἡ Βουλὴ, ἵνα τὸ ἔθνος ἀποφανθῇ σαφῶς καὶ ἀδιαφιλονικῶς περὶ τῆς πολιτείας ἢν ἀξιοῖ ὡς μετέλθωσιν ὁ τε Βασιλεὺς καὶ ἡ Κυβέρνησις, τιθεμένων ἐνώπιον αὐτοῦ σαφῶς καὶ καθαρῶς τοῦ πολέμου μετὰ τῆς νίκης τοῦ κ. Βενιζέλου ἢ τῆς ἐν ἐνόπλιῳ οὐδετερότητι ἀναμονῆς, ὑπὸ κυβερνήσιν ἀπαγορευνοῦσαν καὶ ἐτοιμὴν νὰ ὑπερασπίσῃ ἐν αὐτῇ ὁποῖον γόργον τὰ μέγιστα τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Κράτους συμφέροντα.

Δὲν δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι δύναται ὁ Βασιλεὺς νὰ τιμῇ διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀναθέτων εἰς αὐτὸν τὴν Κυβέρνησιν ἐν νέῳ, μετὰ τοῦ σαφῶς καὶ ἀπεριφράστως διατυπωμένου ἤδη προγράμματος πρὸς ἀμείνω τῆς Ἑλλάδος ἔξοδον ἐκ τῆς οὐδετερότητος καὶ ἐπιθέσιν ἐνοπλίον κατὰ τῆς Βουλγαρίας, ὅφ' ὅσον ἡ Α. Μεγαλειότης καὶ τὸ Ἐπιτελεῖον τοῦ φρονούν ὅτι αἱ ἡνωμένοι ἐχθροὶ δυνάμεις εἶνε πολλὰ ὑπερτέρα ὥστε νὰ μὴ παρέχουν τὴν ἐλπίδα νίκης, παρὰ πάντα ἡρωισμόν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Ἡ ἐξέλιξις τῶν γεγονότων τῶν πολεμικῶν καὶ τῶν διπλωματικῶν θὰ διδάξωσι, ἂν μὴ ἐδίδασαν ἤδη—ἀπαίστως ποῦ ἀνίκε

ἡ ὕψις καὶ συμφέρουσα πολιτικῇ, ἢν ὄφειλεν ἡ Ἑλλὰς νὰ μετέλθῃ εἰς τὰς κρίσεις ταύτας περιστάσεις.

Ἐν τῷ παρόντι, διὰ τῆς νέας ὑπουργικῆς κρίσεως, δημιουργεῖται τῶν ἀνῳχάλων κατὰ τὰς ἐλλὰς ἡτις δὲν δύναται νὰ ἐκλήθῃ καὶ νὰ ἐπανεληθῇ ἡ συνταγματικὴ λειτουργία τῆς πολιτείας εἰμὴ διὰ νέων ἐκλογῶν.

Ὁ Βασιλεὺς φαίνεται ὅτι θὰ ἐξαντλήσῃ τὰ δικαιώματά του ὅσα παρέχει αὐτῷ τὸ Σύνταγμα, διαλύων τρεῖς τὴν Βουλὴν καὶ τρεῖς ποιούμενος ἐκκλησίαν πρὸς τὴν ἐνυμνοῦσαν τοῦ ἔθνους, μετ' ὃ θὰ ἀναθέσῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν τελικὴν πλειονοψηφίαν, ἀπαλασσύμενος οὕτω πάσης εὐθύνης ἐνώπιον τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἱστορίας ἀπὸ τῶν συνεπειῶν τῆς πολιτικῆς πορείας τῆς πλειονοψηφίας Κυβερνήσεως.

Εἴνε ἀληθὲς ὅτι πρόκειται περὶ τῶν μεγίστων συμφερόντων τοῦ ἔθνους, ἅπαντα διακυβεύονται σήμερον μετὰ τῆς ἐκβάσεως τοῦ Ἑθνοπαικτοῦ πολέμου, καὶ κατὰ πάντα ἀνθρώπινον λογισμόν εἴνε ἀδύνατος ἡ ἐξαχθρίσθαι αὐτῆς, εἴνε δὲ τὸσον περίλοκοι αἱ διεθνεῖς σχέσεις καὶ οἱ συνδυασμοὶ καὶ αἱ ἀντιθέσεις τῶν διεθνῶν βλέψεων καὶ συμφερόντων, ὥστε νὰ ἀποβῇ δυσχεροτάτη ἡ ὁρμή καὶ μᾶλλον συμφέρουσα πολιτεία, ἢν τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ὀφείλῃ νὰ μετέλθῃ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἑλληνικοῦ σύμπαντος.

Διὰ ταῦτα οἱ Ἕλληνες πάντες ὀφείλομεν νὰ ἐπικαλώμεθα τὴν θείαν ἀντίληψιν, ὡς καθοδηγῇ τὸν ἐλεύθερον Ἕλληνα λαὸν εἰς τὰς προσεχέεις ἀποφάσεις αὐτοῦ, καὶ φωνήσῃ τοὺς διέποντας τὰς τύχας αὐτοῦ ἵνα μετέλθωσιν τὴν ἀρίστην καὶ ἐθνοφροειδέστατην πορείαν ἐν μέσῳ τῆς τρομερῆς καταιγίδος ἣτις μαίνεται ἀνὰ τὸν ἐθνικὸν καὶ τὸν διεθνῆ ὅριον.

Ἡ ὁλόψυχος πρὸς τὴν κοινὴν πατρίδα ἀφοσίωσις ἃς ἀποτελεῖ τὸν γνώμονα τῶν σκέψεων καὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν Πανελλήνων, προκειμένων περὶ τὸν μεγίστον ἐθνικὸν ζητημάτων.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ

Η ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛ. ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΝ

—Αἰσώσις τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς τὸν Γάλλον Πρωθυπουργόν.

Ὁ κ. Βενιζέλος, ὡς πρωθυπουργὸς τῆς 29/12 Ὀκτωβρίου ὁμιλοῦσε περὶ τῆς καταστάσεως ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Χερσονήσῳ ἐν τῇ Γαλλικῇ Βουλῇ, ἥτις ἐφαίνετο ἐντόνως ἀνυπομονοῦσα.

Ὁ κ. Βενιζέλος εἶπεν:

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας παρέχει πρὸς ὑμᾶς τὴν ὑποσηγμένην ἐξήλυσιν περὶ τῆς διπλωματικῆς καταστάσεως. Εἴνε ἐπισημνῶν ὅπως γέννηται αὕτη δημοσίαι, διότι κατὰ τὰς παρούσας σοβαρὰς περιστάσεις ἡ χώρα διακυβεύεται ὡς πληροφανεῖται. Ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ παρασχῇ ἐξηγήσεις συντόμως καὶ σαφῶς.

Τὸ Βαλκανικὸν ζήτημα προέκυψε ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐνέργειας τοῦ πολέμου, καὶ πρὶν ἢ ἐπιβλεπῇ ἐκὼς τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου. Ἡ συνθήκη τοῦ Βουκουρεστίου ἀφῆκε βαρύνει ἐπὶ τῇ ἀντιθέσει αὐτῆς ἐκδικήσεως. Οὕτως ἐ Βασιλεὺς ὅτι ἐ λὰς τῆς Βουλγαρίας ἡνυθίσθησαν νὰ ἐξοικειωθῇ πρὸς τὴν ἀπώλειαν τοῦ καπνοῦ τῶν ἀγώνων καὶ τῶν θυσιῶν αὐτῶν, ὅπως ὑπομείνωσιν τὴν τιμωρίαν ὑπὸ τοῦ ἀδικαιολογητοῦ πολέμου τὴν ἐπὶ αὐτῶν προεκάλεισαν. Ἐναντίον τῶν πρῶτων συμμάχων αὐτῶν. Ἐξῆς ἐξ ἀρχῆς αἱ Συμμαχικαὶ Κυβερνήσεις ἐμελέτησαν τοὺς κινδύνους ἀπὸ τῆς τοιαύτης καταστάσεως καὶ ἐξήγησαν τὰ μέσα ὅπως ἀντιμετωπίσωσιν αὐτοὺς. Ἡ πολιτικὴ τῶν ἐνεπνεύσθη ἀπὸ πνεύματος δικαιοσύνης καὶ γενναίας προσόντης, ἔπερ κατὰ πολλοὺς γίνονται χαρακτηρίζει τὴν Μ. Βρετανίαν, τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν. Ἐπρὸς αὐτὴν ἔπερ ἀνακουσίσωμεν τὴν ἑνωσιν τῶν Βαλκανικῶν λαῶν, ἐν συμφωνίᾳ μετ' αὐτῶν,

πραγματοποιήσας ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν τοῦ κοινῆς ἐθνικῆς πάσης αὐτῶν. Ἡ οὕτω ἐπιτελούμενη ἰσορροπία δὲ ἀμειψίαν καὶ ἐλευθέρως παρεχόμενον θυσιῶν θὰ ἦτο δι' ἐκαστοῦ τὸν ἀρίστην ἐγγύησις τῆς μελλούσης εἰρήνης.

Πρὸς τὰς μάλιστα ἐπιμόρους προσηγάμεν, εἰς ἃς ἡ Ρουμανία, ἡ Ἑλλὰς καὶ Σερβία εἰς πολλὰς περιστάσεις παρέσχον ἡμῖν τὴν βοήθειαν τῶν, δὲν ἡνυθίσθησαν καὶ ἐπιτυχόμεν τὴν σύμπραξιν τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ δυσχερεία τῶν διαπραγματεύσεων ἦτο ἐν Σόφίᾳ, τῆς Βουλγαρίας προβαλλούσης ἀξιώσεις ἐπὶ τῶν τεσσάρων συνόρων αὐτῆς καὶ πάντας τῶν τεσσάρων γειτόνων αὐτῆς. Ἐχομεν ἔμμεν λόγους νὰ ἐκπῶμεν ἐν τῇ Ρουμανίᾳ, ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Σερβία πρὸς τὸν ὅσον λαμπρὰ ἀπόφει, ἐπὶ πλέον, ἐνηνογόντο θὰ συνήθουν εἰς ἀνταλλαγὴν θυσιῶν, καὶ θὰ ἐπετύγχανον οὕτω μεγάλα ἀνταλλάγματα. Ὡς πρὸς τὴν Τουρκίαν, ἡ ἡ Κυβέρνησις εἶχε ριπθῇ ἡδὴ εἰς τὰς ἀγκυλὰς τῆς Γερμανίας, δὲν εἶχομεν πλέον ἀνάγκην νὰ σκεπτόμεθα περὶ αὐτῆς.

Ἡ φιλία τῆς Βουλγαρίας. Αἱ προστάθειαι μὰς ἐν Ρουμανίᾳ δὲν ὑπῆρξαν ἀνεστ' ἐπιτυχίας. Ἡ Ρουμανία, ἡ ἡ λὰς πολλὰς ἐξεδίλωσε γαλλικὰς συμπαθείας, δὲν ἦτο ἐλπιώτερον εὖνους πρὸς τὴν ἀνασώστασιν τῆς Βαλκανικῆς Συννενοήσεως. Ἡ κατὰστασις κινητοποιήσεως ἐπέτρεπεν εἰς αὐτὴν νὰ ἀποκορῇ σὺν ἐλπίδι ἐπὶ πλέον, νὰ ὑπερασπίσῃ αὐτὴν κατὰ πάσης γερμανικῆς πίσεως καὶ νὰ ἐπιτελῇ μετὰ μεγίστης προσοχῆς τὰ συμφέροντά της εἰς τὴν αὐστηρίαν καὶ τὴν βουλγαρικὴν μερίαν. Ἡ Ρουμανία γνωρίζει, ἐπὶ πλέον, ὅτι μόνον ἡ νίκη τῆς Τετραπλῆς Συννενοήσεως δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν της καὶ νὰ ἀγάγῃ εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἐθνικῶν πόθων της.

Ἐν τῇ φιλοπόρῳ ἐπιθυμίᾳ ὅπως ἱκανοποιήσῃ τὰς πόσεις, ὅς περὶ πλείστον ἐπαιετο ἡ Βουλγαρικὴ λα-

ός, ἡ Τετραπλὴ Συννενοήσις δὲν ἐβόλτασε νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς γενναίας Σερβίας ὅπως παράσχῃ μεγάλας θυσίας. Παρὰ τὴν σκληρὰν φύσιν τῆς θυσίας, καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ δειλῇ τὴν ἐγγυωμοσύνην καὶ τὴν ἀφασίαν πρὸς τοὺς Συμμάχους, ὅτινες ἐμάχοντο ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἀνεξαρτησίας τῶν, ὁ Σερβικὸς λαὸς ἔκαμε τρομερὰν προστάθειαν καὶ παρεδίδετο, ἀναλογίζομενος ὅσονα τὰ ἀνταλλάγματα, αἵνα θὰ παρελθον εἰς αὐτὸν ἡ νίκη τῆς Συννενοήσεως. Ἡ ἀμείροπος στάσις τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως ἤγαγε τὴν Ἑλλάδα ὅπως τηρῇ πολιτικὴν ἀναιμονίαν.

Ἡ Βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἀπῆντησεν ἀργὰ εἰς τὰς διαφόρους προτάσεις ἡμῶν κατὰ τρόπον ἀναρχικόν, ζητοῦσα περαιτέρω ἐξηγήσεις, καὶ σύναμα, διεξάγουσα παραλλήλως διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν ἐχθρῶν μὰς.

Ἐν τέλει, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Τετραπλὴ Συννενοήσις ἐπληροφόρει αὐτὴν περὶ τῶν μεγάλων παραχωρήσεων εἰς ἃς συνήνεσεν ἡ Σερβία, ὁ Βασιλεὺς Φερδινάνδος ὑπέγραψε συμφωνίαν μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ ὁριστικῶς παρέδιδεν αὐτὸν εἰς τὴν Γερμανίαν. Εἰς τὴν φιλικὴν ἡμῶν ἐρώτησιν περὶ τῶν προθέσεων τοῦ ἐδόθη ἀπάντησις διὰ τῆς Βουλγαρικῆς κινητοποιήσεως, πράξις εἰς ἣν προσεδόθη ἀντισερβικὴ σημασία ἀπὸ τῆς συνηγορίας. Ἀστέρων-γερμανικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Δούναβιν. Πρὸς τῆς στάσεως ταύτης διεκρούσαμεν ἀμέσως ἐπὶ πάντα τὰ ὠφελήματα καὶ αἱ ἐγγυήσεις αἱ προσφερόμεναι εἰς τὴν Βουλγαρίαν, εἴδε νὰ θεωρηθῶσιν ὡς μὴ γενόμεναι καὶ ὁριστικῶς ἀνακληθεῖσαι καὶ ἀνελαμβάνομεν τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἐνέργειας ὡς πρὸς τὰ Βαλκανικὰ Κράτη.

Ἡ Σερβία καθ' αὐτὴν, ἡς τὸ θάρρος δὲν ἐμειώθη ὑπὸ τριῶν διαδοχικῶν πολέμων, παρασκευάζεται ἐν σιγῇ ὅπως ἀπαντήσῃ εἰς τὸς μέτωπα εἰς τὰς συμπεφωνημένους πύσεις ἐν Βερολίῳ, Βιέννῃ καὶ Σόφίᾳ.

Ἀπὸ ἡδύνης ἀπόψεως καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν στρατιωτικῶν συνεπειῶν, δὲν θὰ ἡδυνάμεθα νὰ συμφωνήσωμεν εἰς τὴν ἀπομόνωσιν τῆς Σερβίας, καὶ τὴν διακοπὴν τῶν συγκοινωνιῶν μετὰ τῶν συμμάχων καὶ φίλων ἡμῶν. Ἡ ἐνέργειά μὰς πρέπει νὰ ἦν ἐρωμένη, εἰς ἀπάντησιν πρὸς τὴν προστάθειαν τοῦ ἐχθροῦ, ὅτις δεσποζόμενος εἰς τὸ Δυτικὸν μέτωπον καὶ ἀνὰ κοπεῖς εἰς τὸ Ἀνατολικόν, ζητεῖ νὰ εἶρῃ εἰς νέον μέτωπον, τὴν βοήθειαν τῆς Βουλγαρίας, τὴν ἐπιτυχίαν, ἣν δὲν δύναται ἐξέξῃ νὰ κερδίσῃ ἐν Γαλλίᾳ ἢ ἐν Ρωσίᾳ.

Ἡνὰ ὑπάγωμεν εἰς βοήθειαν τῶν Σέρβων εἴδε νὰ ὑπάγωμεν διὰ Θεσσαλονίκης, καὶ κατὰ τὰς πρώτας ἡδὴ ἡμέρας τῆς Βουλγαρικῆς κινητοποιήσεως ἡρξάμεθα διαπραγματεύσεων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πρωθυπουργοῦ. Αἱ διαπραγματεύσεις αὗται ἦσαν ἐλως φυσικαὶ, καθόσον ἡ ἐριστικὴ συνθήκη μετὰ τῆς Σερβίας καὶ Ἑλλάδος κατὰ τὸ τέλος τοῦ δεύτερου Βαλκανικοῦ πολέμου ἐκτόπευε νὰ ἀντιμετωπίσῃ Βουλγαρικὴν ἐπίθεσιν.

Ἐλέγθη διὰ παρεμβάσεων τὴν Ἑλληνικὴν οὐδετερότητα τινὲς μέλητα ἐτόλμησαν νὰ παραβλάσωσιν τὴν ἐνέργειαν ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτὴν Γερμανίαν, περὶ αὐτῆς τὴν Βελγικὴν οὐδετερότητα, ἀρνηθείσης τὴν ὑπογραφήν τῆς καὶ θεμένης τὴν εὐγενή ἐνέργειαν ἡμῶν εἰς πόρ καὶ εἰς αἰὶνον. Αἱ συνθήκαι ὅφ' ἃς ἀπεβίβασ-

σθήμεν εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ἡ παρασχεθεῖσα δεξιότης εἰς τὰ στρατεύματά μὰς εἴνε ἱκανὰ νὰ δειλῶσιν τὴν κενότητα τῶν αἰτιάσεων τούτων. Ἡ Μ. Βρετανία καὶ ἡ Γαλλία ἐν συμφωνίᾳ μετὰ τῶν Συμμάχων ἐπεχείρησαν τὴν δραστην ταύτην ἐνέργειαν.

—Πολλαπλοῦν καθήκον.

Ἡνὰ θεωρήσωμεν μόνον τὸ καθήκον ἡμῶν αὐτῶν—καίτοι ἔχομεν διττὰ καθήκοντα εἰς τὰς χαλεπὰς ταῦτα ἡμέρας—τὸ κυρίως ἐνδιαφέρον ἡμῶν ὅπερ δεσπόζει ἐλὼν τῶν προβλημάτων ἡμῶν, εἴνε ἡ ἀμυνα τοῦ μετώπου ἡμῶν, ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ ἐδάφους ἡμῶν, αἱ δραστηρίαι προσπάθειαι εἰς ἃς θὰ ὀφείλῃται ἡ νίκη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἡμῶν, εἴνε ἀληθὲς μετὰ τῆς γενναίας βοήθειας τῶν ἡρώων Συμμάχων μὰς, ἀλλὰ μετὰ τῶν δυνάμεων μὰς, τῶν θυσιῶν μὰς καὶ τοῦ αἵματός μὰς. Οὐδεμία κυβέρνησις θὰ ἐθέλῃ νὰ καθήκον αὐτῆς ἄλλως. Τὸ καθήκον τοῦτο εἴνε πραγματικόν, ἀλλ' ἀπλόον.

Χωρὶς ὅμως νὰ ἐξασθενήσωμεν τὸ μέτωπον ἡμῶν ἔχομεν καθήκον νὰ ἐκτελέσωμεν τὴν προστάθειαν, ὑπαγομένην ὑπὸ τοῦ συμπερόντος καὶ τῆς τιμῆς μὰς. Εἴμεθα ἐν πλήρει συμφωνίᾳ μετὰ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Στρατιῶν ἐν Γαλλίᾳ. Ἡ συννενοήσις μετὰ τῆς Μ. Βρετανίας καὶ τῆς Δημοκρατίας εἴνε πλῆρης καὶ δὲν δύναται νὰ ἐκδηλωθῇ κάλλιον ἢ ὑπὸ τοῦς ἐπομένους ὁρους:—Ἀπὸ τοῦδε ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία, ἐν συμφωνίᾳ μετὰ τῶν συμμάχων αὐτῶν, κατήντησαν εἰς πλήρη συμφωνίαν ὅπως ἀποστείλωσι βοήθειαν εἰς τὴν Σερβίαν ἥτις ἐξήγησε τὴν βοήθειαν μὰς, καὶ νὰ ἐξασφαλίσωμεν ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Σερβίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ ἡ Γερμανία θὰ σεβασθῇ τὴν συνθήκην τοῦ Βουκουρεστίου, τῆς ἐποίας εἴμεθα ἐγγυηταί.

Ἡ Βρετανικὴ καὶ ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις, ἐνεργούσαι τὴν συμβουλὴν τῶν οὐκ ἐκείνων στρατιωτικῶν ἀρχῶν συμφωνοῦν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν απαιτούμενων ἀνδρῶν.

Ἡ Ρωσία ἐπιθυμεῖ νὰ συναντήσῃ τοὺς Συμμάχους, ἵνα δώσῃ βοήθειαν εἰς τὸν Σερβικὸν λαόν, καὶ αὐτὸν τὰ στρατιωτικά της θὰ πολεμῶσι παρὰ τὸ πλεῖον τῶν ἡμετέρων.

Ἡμεῖς, μετὰ τῶν Συμμάχων ἡμῶν, ἀπράξαμεν τὸ καθήκον μὰς. Οὐδεμία συμφωνία ἐγένετο πληροτέρα ἢ μυκτικτέρα μετὰ τῶν Συμμάχων, οὐδέποτε εἶχομεν μεγαλειτέραν πεποίθησιν εἰς τὴν κοινὴν νίκην.

ΠΑΓΚΥΠΡ. ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀπὸ τοῦ ἀρξαμένου σχολικοῦ ἔτους ἐγένετο ἡ κατὰ Νόμον διαφύλαξις τοῦ Παγκυπριοῦ Διδασκαλείου εἰς τρεῖς ἑξῆς: τοῦτον ἕνα δὲ χοροῖς τοῦ κλασικοῦ ἀπὸ τοῦ παιδαγωγικοῦ τελεῖται ἀπὸ τῆς Εἰς Γυμνασιακῆς τάξεως καὶ οὐχὶ ἀπὸ τῆς 27 ὡς κατὰ τὸ παρελθόν. Προσετέθησαν δὲ εἰδικὰ διὰ τοὺς τροφίμους τοῦ Διδασκαλείου μαθήματα: ἡ Παιδαγωγικὴ Ψυχολογία, ἡ Φιλοσοφικὴ Ἠθικὴ, Γεωπονικὰ, Ἑκκλ. Μουσικὴ καὶ ἀφηρηθῆσαν τὰ Λατινικὰ καὶ Γαλλικὰ. Ἀπὸ τοῦ πρὸς. σχολικοῦ ἔτους θὰ προστεθῶσι καὶ ἄλλα συναφῇ μαθήματα, τὰ ὁποῖα ἐπείκει, δι' Ἑλληνικὴν προσοτικὴν δὲν ἐστὶν ὅτι δύναται νὰ τεθῶσιν οἱ ἐκ τῆς Β' τάξεως τοῦ Γυμνασίου ὁρμώμενοι καὶ ἄλλοι κατατασσόμενοι ὡς μαθηταὶ τοῦ Διδασκαλείου εἰς τὴν Β' αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ προσεχέος ἔτους θὰ ἐπιφανθῶσι ἑξῆς: εἰς τὰ ἀνω δηλωθέντα μαθήματα, ἵνα καταταχθῶσιν εἰς τὴν Β' Διδασκαλείου διὰ τοῦτο συμβουλευόμενον τοὺς μαθητὰς τοὺς μέλλοντας νὰ ἐπιστάσων εἰς τὸ Παγκύπριον Διδασκαλεῖον, ἀπὸ τοῦδε νὰ ἐισέλθωνται κατατασσόμενοι εἰς τὴν Α' αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀργότερον προσκομίσων εἰς νόμιμα ἐμπόδια.

Ἐν Δευκωσίᾳ τῇ 18 Ὀβρίου 1915.

Ἐκ τοῦ Γενικοῦ ἀρχιερέως.

